

Wecjom konzowani, a jim tež to Žiwjenje wsate bycz dyrbi. Ale wot tych, kotřiž młody Lud pohorschuja; praji ton Knes tudy, so tajka Schtrafa na nich pschindz budze, so bych u šo radšo w Morju tepicz moli. Tehodla nešbu tudy Zorty, ale my schizy dyrbiny swulkej Prozu we Ryczach, wewschitkim Szinenju a Sadzerzenju na šo kedzbowacz, dyž młodzi Ludzo aby Džeczi wokolo nas šu, so bychmy nikoho nepohorschowali.

II. **R**tajkej Wuczbi a Napominanju pschistaji ton Knes tudy hiščeze jene a praji: So Šwjet teho Napominanja Kedzby mjecz nebudze, ale budze zycz czinicz, schtož budze šo jemu lubicz, nech šo pohorschuje schtu aby nihto. Dofelž da šebi ton šty Šwjet prajicz neda, a hinaf bycz nemože, hacž šo Pohorschenje pschindz dyrbi, da wuczi a napomina ton Knes tola, fak šo Kšcheszijenjo sadzeržecz dyrbja, a czini rjane Pschirunanje, a refne: Dy by jene wot teju dweju bycz dyrbjalo, šo, dy by ty twoji wobit Rosy, aby Ruzy sšhowacz zyl, ty do helškeho Bohenja czisnenny bycz dyrbjal; aby jeli šo by ty do Nebeš zyl, da dyrbjal šebi ty jenu Rohu aby Ruku dacž wotrubicz, neje wjerno, ty by šo wele radšo teje Rohi aby Ruki sminicz zyl, hacž by šo wo Nebeša a wo Sbožnosz pschinešt? Tehodla hodži šo to wele skerje, šo by jene Woko šhubit, hacž šo by wobej Woczi mjet, a do Helje delje czanycz dyrbjal. To pak je wjerno a nemože hinaf bycz, na Pohorschenje šluscha Hela. Tehodla schtuž Pohorschenje dawa, aby Pohorschenje czini, ton je šo wo Nebeša pschinešt. Kak pak dyrbja šo Kšcheszijenjo sadzeržecz? To Pohorschenje budze šo we Šwjeczi s Mrozu stacz, ktemu poda šo tež psches Mjeru jara loschzy, šo Szlowek psches njo sawedzenny budze.

Tudy wotmolwi ton Knes, wuczi naš

schittlich a praji: Ton Strach je wulki, pschetož džež Pohorschenje je, tam e Hela a Šmercz. Jeli šo rak wy tajkemu Strachej czeknycz zecze, da dyrbicze šo wy taf ryczerszy pschimacz, a dy by was tež runje taf jara bolito, jako by wam njecho Ruku aby Rohu prejcz rubat. Pschetož tudy budze šo podacz, šo ty njedze taf dobreho Pscheczela masch, šo šo tebi sda, ty zyl šo skerje Wofa, Rohi aby Ruki sminicz, hacž šo ty tajkeho Pscheczela šbycz, a jeho wopuschczicz dyrbjal. Ale zeschli Kšcheszijan wostacz, zeschli do Nebeš pschindz, šo psched Helu wobarnowacz a ji czeknycz, da neladaj na nikoho, nech je Nan aby Macz, Knes aby Kneni, Šjershta aby Kežor, dyž won we Pohorschenju žiwj je, da ladaj šo a neczin po jeho Heremplu, dy by runje czjelny Strach na tebe czafal, taf wulki hacž by zyl. Pschetož ton duchomny Strach je wele wetšchi, taf šo ton, kotryž po tym Pohorschenju czini, wot Žiwjenja k Šmerczu a do wječneho Skazjenja pschindz dyrbi.

To Napominanje ze tehodla taf wele prajicz, šo my pschi Šłowi wostacz, šo jeho twerdže dzeržecz, a wo žaneho Szloweka rodzicz nedyrbiny, dy by runje won nam taf wele Dobrotow wopofajacz moł, aby pak my jeho dla taf wošoko schtrafowani bycz dyrbeli, hacž by jeno možno bylo. Pschetož žadyn Strach ani žane Dobycze, ani Wuzitk taf wulki bycz nemože, hacž tamny Strach je, dyž šo do Pohorschenja sawesž damy. Schtuž to czini, ton da šo małemu Wuzitkej sawež, a poda šo do wječneho Nesboža.

Kajž my to, lejdyr, džensnišchi Džen na wele wošokich Ludžoch widžimy. Pschetož schto sda šo tebi, fak wele je tych, kotřiž na kralowškich a šjerschczinškich Dworach šu, a derje wedža, šo podjanska Wjera žaneho Grunta nima? Tola wostanu woni